

MRF 2024.236

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 22. august 2024, j.nr. 23/14259

Omboende ikke klageberettiget over tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28 til udledning af overfladevand fra kunstgræsareal til drængrøft med udløb i Odense Å, der er en del af et Natura 2000-område. Afvist behandling af N's klage over, at tilladelsen udledning af tungmetaller var en miljøskade, da der ikke var truffet afgørelse om miljøskade.

Odense Kommune meddelte i november 2022 udledningstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1, til udledning af overfladevand fra et kunstgræsareal på en ejendom beliggende 18 m fra Odense Å. Det fremgik af afgørelsen at overfladevandet ville blive ledt til en drængrøft der var tilsluttet et eksisterende udløb til Odense Å. Afgørelsen blev påklaget af N, hvis ejendom var beliggende 80 m fra det i sagen omhandlende kunstgræsareal. N gjorde navnlig gældende, at kunstgræsarealet medførte risiko for en miljøskade som følge af udledning af tungmetaller i Odense Å, at området udgjorde et Natura 2000-område, og at kommunen havde tilsidesat sin tilsynsforpligtelse efter miljøskadereglerne. I forhold til klageberettigelse gjorde N navnlig gældende, at N's grund stødte op til området og kunne udsættes for forurening af tungmetaller og blive påvirket af ændrede grundvandsforhold, og at N var klageberettiget over forhold omfattet af miljøskader efter naturbeskyttelseslovens kap. 11 a. I forbindelse med klagesagen bemærkede kommunen, at der ikke var truffet afgørelse om miljøskade eller overhængende fare derfor. Miljø- og Fødevareklagenævnet (formanden) afviste, at N

havde en sådan individuel og væsentlig retlig interesse, at N kunne anses for klageberettiget i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 98, stk. 1, nr. 2. Nævnet henviste til, at N ikke var bredejer og afstanden mellem N's ejendom og drængrøften, hvorefter der efter nævnets opfattelse ikke var risiko for væsentlig overfladisk afstrømning til N's ejendom. Det var endvidere nævnets vurdering, at der ikke var påvist nogen anden væsentlig påvirkning af N's ejendom som følge af udledningstilladelsen. Hvad angik indsigelsen om miljøskade og mangelfuldt tilsyn, bemærkede nævnet, at det var en forudsætning for at nævnet kunne behandle en sag, at der var truffet afgørelse, som efter den øvrige lovgivning kunne påklages til nævnet. Da kommunen ikke sås at have truffet afgørelse om kommunens tilsyn eller den af klager påståede miljøskade, afviste nævnet at realitetsbehandle denne del af N's klage. Nævnet henviste herefter til, at N kunne indbringe klager over kommunernes tilsyn til Ankestyrelsen, der er tilsynsmyndighed efter kommunestyreløven. På denne baggrund afviste nævnet at realitetsbehandle N's klage i dens helhed.

Kommentar: Afvisningen af klagen over miljøskade eller overhængende risiko herfor må tiltrædes, men Miljø- og Fødevareklagenævnet kunne med fordel tydeliggøre, at en tilladelse til en spildevandsudledning eller andre tilladelser aldrig kan være et forhold omfattet af miljøskadeloven. Begrundelsen er, at en tilladelse fastsætter retlige rammer for den fremtidige påvirkning, mens miljøskader og overhængende risiko herfor vedrører faktiske forhold. Hvis en myndighed meddeler tilladelse til en aktivitet, som nabo eller andre klageberettigede mener, kan medføre miljøskade, skal indsigelsen rettes mod tilladelsen, mens indsigelse om miljøskade skal afvises. I forhold til N's klageret over udledningstilladelsen efter miljøbeskyttelseslovens § 28 er nævnets afvisning på linje med fast praksis, men det kan overvejes, om denne praksis er holdbar, efter at miljøskadelovens § 55 om klageret blev ændret i 2024 (lov 2024/322) på baggrund af åbningsskrivelse fra Kommissionen, hvorefter det tidligere krav om individuel væsentlig berørt blev ændret, således at det er tilstrækkeligt at klager berøres eller kan forventes at blive berørt. Selv om lovændringen alene angår miljøskader, er formuleringen af miljøansvarsdirektivets regler om klageret baseret på Århus-konventionens art. 9, hvorfor det er nærliggende at antage, at der må gælde samme kriterium efter miljøbeskyttelsesloven og andre miljølove. I relation til at Odense Å er et Natura 2000-vandløb må det i øvrigt anføres, at hvis Odense Kommune ved meddelelse af tilladelsen efter miljøbeskyttelseslovens § 28 har overholdt habitatbekendtgørelsens § 6 og foretaget en væsentlighedsvurdering af udledningstilladelsens påvirkning af

MRF 2024.236

Natura 2000-vandløbet, vil dette i sig selv udelukke, at der kan være tale om en miljøskade på EU-beskyttet natur, da miljøansvarsdirektivet og miljøskadeloven definatorisk udelukker, at der kan ske skade på EU-beskyttet natur fra aktiviteter, som er tilladt efter habitatdirektivets art. 6(3).

Afvisning af klage i sag om udledning af overfladevand fra kunstgræsareal til Odense Å

Sag: 23/14259

Dato: 22. august 2024

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøbeskyttelseslovens^[1] § 98, stk. 1, nr. 2, og § 1, stk. 1, jf. stk. 3, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.^[2]

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klage over Odense Kommunes afgørelse af 7. november 2022 om udledning af overfladevand fra kunstgræsareal beliggende på matr. nr. [Matrikelnummer 1] til Odense Å.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.^[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 101, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 17. september 2023 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af en omboende.

Klager har indsendt supplerende bemærkninger den 30. december 2023 og den 30. juni 2024.

Klager har navnlig anført, at

- projektet medfører stor risiko for miljøskade grundet udledning af tungmetaller til Odense Å og spredning af tungmetaller i området,
- forudsætningerne for afgørelsen er i strid med de forhold, der kan konstateres på stedet,
- Odense Kommune ikke har opfyldt sin tilsynspligt i sagen i henhold til naturbeskyttelseslovens kapitel 11 og 11 a om miljøskader,
- kommunen har ikke ageret i overensstemmelse med generelle forvaltningsretlige principper og regler, herunder officialprincippet,
- afgørelsens faglige begrundelser er mangelfulde,
- nærområdet er fredet og omfattet af et Natura 2000-område og er hjemsted for bilag IV-arter, og
- området er registreret som område med særlige drikkevandsinteresser.

Klager har vedrørende sin klageberettigelse navnlig anført, at

- klager er klageberettiget over forhold dækket af naturbeskyttelseslovens kapitel 11 a,
- klagers grund støder op til området og kan udsættes for forurening med tungmetaller,
- klagers hus kan blive påvirket af ændrede grundvandsforhold,
- projektet vil muligvis forringe dyrelivet i klagers have,
- der kun er en beskedent koteforskel mellem det drænede område og klagers baghave, og
- klager er nabo til et rørlagt vandløb og det omhandlede drænsystem, som indeholder det i sagen omhandlede spildevand.

2. Sagens oplysninger

Odense Kommune har den 17. november 2022 meddelt tilladelse til udledning af overfladevand fra et kunstgræsareal beliggende på matr. nr. [Matrikelnummer 1] til Odense Å.

Klager ejer ejendommen matr. nr. [Matrikelnummer 2], der ligger ca. 80 m øst for det i sagen omhandlede kunstgræsareal. Klager er ikke bredejer til Odense Å, der ligger ca. 18 m vest for kunstgræsarealet.

Det fremgår af afgørelsen, at overfladevandet fra kunstgræsarealet bliver ledt til en drængrøft, som er tilsluttet eksisterende udløb til Odense Å.

Odense Kommune har i sine bemærkninger til klagen af 1. december 2023 oplyst, at der ikke i sagen er truffet afgørelse i henhold til miljøskadeloven, ligesom der ikke tidligere er anmeldt en miljøskade og dermed truffet afgørelse om, hvorvidt der er tale om en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.1.1 Klage over udledningstilladelsen

Ifølge miljøbeskyttelseslovens § 98, stk. 1, nr. 2, kan afgørelser efter lovens § 28, stk. 1, påklages af enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

At have en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald betyder, at man skal være berørt af afgørelsen i en vis kvalificeret grad. Denne påvirkning skal være speciel i sammenligning med den påvirkning, som afgørelsen vil have for alle og enhver inden for en større personkreds. Afgørelsens retlige eller faktiske konsekvenser skal med andre ord være mere udprægede for klager end for de fleste andre fysiske eller juridiske personer, og eventuelle følger for den pågældende skal have en vis vægt. Klageretten omfatter således ikke naboer til en virksomhed eller beboere i et naturområde i almindelighed. En rent ideel interesse eller en mere almindelig, principiel, teoretisk eller holdningsbaseret interesse, eksempelvis i et områdes natur- og miljøforhold, vil heller ikke i sig selv kunne begrunde klageberettigelse.

Særligt for så vidt angår miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1, er formålet at beskytte overfladevand, herunder vandløb, søer og havet, grøfter, kanaler og rørledninger mv., mod forurening, samt at sikre at tilladte udledninger respekterer recipientens hydrauliske kapacitet, således at vandet kan afledes videre i vandløbssystemet uden gener for omboende ved vandløbet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke har en sådan individuel, væsentlig interesse i sagens udfald, at klager kan anses for klageberettiget i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 98, stk. 1, nr. 2. Nævnet har

ved vurderingen lagt vægt på, at klager ikke er bredejer til Odense Å, som der udledes til, samt afstanden mellem klagers ejendom og den i sagen omhandlede drængrøft, hvorefter der efter nævnets opfattelse ikke er en risiko for væsentlig overfladisk afstrømning til klagers areal. Der er endvidere efter nævnets vurdering ikke påvist anden væsentlig påvirkning af klagers ejendom som følge af udledningstilladelsen. Klagers ideelle interesse i udledningens påvirkning af miljøkvaliteten i recipienten eller grundvandet i området generelt kan ligeledes ikke begrunde klageberettigelse. Nævnet har derudover lagt vægt på, at der ikke fremgår oplysninger om særlige personlige forhold for klager. Efter nævnets vurdering er der ikke med klagen i øvrigt fremkommet forhold, der kan føre til, at klager kan anses for klageberettiget.

3.1.2 Klage vedrørende miljøskade og mangelfuldt tilsyn

Miljø- og Fødevareklagenævnet er klagemyndighed for administrative afgørelser, i det omfang det fastsættes i den øvrige lovgivning, jf. § 1, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Det er således en forudsætning for, at nævnet kan behandle en sag, at der er truffet en afgørelse, som efter den øvrige lovgivning kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet afgør selv spørgsmål om nævnets kompetence, jf. § 1, stk. 3, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Da der ikke af sagens dokumenter fremgår en afgørelse om Odense Kommunes tilsyn eller den af klager nævnte miljøskade, som kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, afviser nævnet at realitetsbehandle klagepunktet om miljøskade og mangelfuldt tilsyn.

Klager over kommunernes tilsyn kan i stedet indgives til Ankestyrelsen, der fører tilsyn med kommunerne efter kommunestyrelsesloven.^[4] Det er Ankestyrelsen selv, der beslutter, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klage over Odense Kommunes afgørelse af 7. november 2022 om udledning af overfladevand fra kunstgræsareal beliggende på matr. nr. [Matrikelnummer 1] til Odense Å.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 928 af 28. juni 2024 om miljøbeskyttelse.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Lovbekendtgørelse nr. 69 af 23. januar 2024 om kommunernes styrelse.

Lovområder:

Miljøbeskyttelsesloven